

явяватъ, и населението не го е страхъ толкова отъ лавата и горещитѣ камъни, колкото отъ свѣткавицитѣ.

Има случаи, когато облацитѣ вулканическа пепель се издигатъ толкова високо, че години трѣбва да минатъ, докато прахътъ падне на земята. Такъвъ е случая при изригване на вулкана Монть Пеле въ 1902 г. Облацитѣ се държали години надъ острова и морето и давали различно освѣтление на небето. Такива облаци отъ пепель, които стоятъ много по-високо отъ обикновенитѣ, понѣкога се понасятъ отъ нѣкое въздушно течение и се отвѣватъ на стотици и хиляди километри далечъ. Когато сжщитѣ облаци паднатъ въ областта

Изригване на вулкана Монть Пеле

на облацитѣ, образувани отъ водни пари, тѣ се смѣсватъ съ тѣхъ и падатъ като каленъ дъждъ, който има различни цвѣтове, споредъ това каква е вулканическата пепель. Пепелнитѣ облаци закриватъ понѣкога така слънцето, че то изглежда като червено колело, безъ да се вижда съ просто око какъвто и да било облакъ. Тѣ могатъ да предизвикатъ и застудяване на времето, когато нѣкои отъ тѣхъ се задържатъ дълго време въ атмосферата и на едно и сжщо мѣсто. Слънчевитѣ лжи